

Rozhovor s naším prvým riaditeľom

(Z archívnych materiálov školského časopisu Druhý domov 1993)

Rozhovor s Ing. Michalom Záhorským v roku 40. výročia vzniku školy zaznamenala vtedajšia šéfredaktorka školského časopisu, žiačka hotelovej akadémie, Silvia Nemčeková.

Silvia :

Je to pravda, že ste stáli pri zrode SOU spoločného stravovania? Koľko ste mali vtedy rokov ?

Ing. Záhorský:

15. február 1954 je dňom, kedy som sa stal riaditeľom v Bratislave na Železnej studienke. Mal som vtedy 29 rokov. Vo funkcii som bol do roku 1989.

Silvia:

Nebáli ste sa riadiť?

Ing. Záhorský:

Nie, uvedomil som si, že ak mám funkciu zvládnuť, musím vniknúť do problému a obklopiť sa odborníkmi.

Silvia:

Vyučovali ste aj nejaké predmety?

Ing. Záhorský:

Vyučoval som obchodné počty, hospodárske písomnosti, stolovanie a potraviny a nápoje.

Silvia:

Koľko mala škola vtedy žiakov? Na ktorých si spomínate dodnes?

Ing. Záhorský:

Prvý polrok to bolo 60 žiakov, potom 200, v priebehu 5-tich rokov 400 a v čase odchodu do môjho dôchodku 1300 žiakov. V priebehu 36 rokov ich bolo veľa. Veľa papiera by som spotreboval, keby som ich pospomínal všetkých.

Silvia:

A profesori, s ktorými ste najviac spolupracovali?

Ing. Záhorský:

Nebudem menovať všetkých, ale len tých, s ktorými som školu zakladal. Bol to môj zástupca p. Macháč, z pedagogického zboru pp. Štokman, Ištvanec, Salay, Gaba, Bezáková a Záhorská.

Silvia:

Koľko mala škola odborných učební?

Ing. Záhorský:

Odborné učebne sme vtedy nemali, ale učilište malo školský závod Železná studienka, na ktorý doteraz spomínajú mnohí návštevníci.

Silvia:

Koľko rokov sa žiaci pripravovali na výučný list?

Ing. Záhorský:

Prvé 2 roky od založenia učilišťa sa čašníci pripravovali 1 rok a kuchári 2 roky. Po dvoch rokoch čašníci 2 roky a kuchári 3 roky. Od roku 1959 čašníci i kuchári 3 roky.

Silvia:

Kedy sa otvoril študijný odbor kuchár a čašník s maturitou?

Ing. Záhorský:

V roku 1971 bola celoštátna porada o ďalšom vývoji výchovy čašníkov a kuchárov v Prahe. Na tejto porade som konštatoval, že žiaci učebných odborov, ktorí potom pokračujú na hotelovej škole, sa potom približne 50% učiva z odborných predmetov učia to isté - učivo sa opakuje. Navrhol som, aby niekto schopný prepracoval učebné plány a osnovy tak, aby sa odstránila duplicita. Návrh bol prijatý. Prípravou bolo poverené naše učilište, vtedy sídliace na Podjavorinskej ulici v Bratislave. 1.9. 1973 podľa týchto plánov a osnov začala príprava a výchova čašníkov v 4-ročnom študijnom odbore. Absolvent získal úplné stredoškolské vzdelanie a aj výučný list. Bol som presvedčený, že takáto forma je potrebná. Dnes by som doporučoval sa zamyslieť, či profil absolventa zodpovedá požiadavkám súčasnosti.

Silvia:

Kedy sa otvoril odbor cukrár? Má perspektívu tento odbor?

Ing. Záhorský:

Odbor cukrár sme otvorili v roku 1971. Ak sledujeme svetový trend a učebné plány a osnovy naplníme svetovými požiadavkami, bude mať budúcnosť.

Silvia:

Ako bolo organizované štúdium žiakov:

Ing. Záhorský:

3 mesiace škola a 3 mesiace prax. Neskôr týždeň škola, týždeň pracovisko. V tejto druhej forme sa dosiahli najlepšie výsledky.

Silvia:

Mávala škola problémy s financovaním?

Ing. Záhorský:

Problémy s financiami boli a myslím si, že aj budú. Je to však na škodu vecí.

Silvia:

Začínalo sa vyučovanie tiež o pol 8-mej ako dnes?

Ing. Záhorský:

Pokiaľ sa pamätám, tak sa v priebehu tých rokov začínalo aj o 7.00, aj o 7.30 a aj o 8.00. Najideálnejšie by bolo začínať o 8.00, ale keď sú dôvody, tak sa musí o 7.30. Nedá sa nič robiť.

Silvia:

Na čo najradšej spomínate?

Ing. Záhorský:

Pekných spomienok mám viac. Napríklad som sa tešil z výsledkov školského závodu Železná studienka, na ktorý dnes ešte spomínajú niektorí hostia. Prvé miesta v celoštátnych a medzinárodných súťažiach v odbore čašník, kuchár a cukrár. Prvé miesta v prednese poézie, v speváckych súťažiach, tanečných atď. Úspechy v športových súťažiach. Zavedenie 4-ročného študijného odboru, jeho uplatnenie, o ktoré sa podstatnou mierou pričínalo naše SOU. Rád si spomínam aj na dobrých pedagógov, ktorí vedeli a chceli pracovať. Dobrý pocit mám aj z toho, že mi v roku 1981 prezident ČSSR udelil najvyššie pedagogické vyznamenanie Medailu J. A. Komenského. Som hrdý na to, že podstatnú časť odborných učebníc napísali pedagógovia našej školy. Mám hrejivý pocit, že SOU má svoju budovu na Mikovíniho ulici, o získanie ktorej som sa osobne pričínal. Meno nášho SOU bol pojem pre všetkých odborníkov v rámci republiky.

Silvia:

Aké je vaše životné motto?

Ing.Záhorský:

Ak sa dobre nepracuje, nie je z čoho rozdávať.

Silvia:

Čo želáte SOU a HA k 40. narodeninám?

Ing.Záhorský:

Aby sa všetci žiaci a pracovníci v SOU a HA snažili o stúpajúci trend.

*Z časopisu Druhý domov prepísala pri príležitosti osláv 55. výročia založenia našej školy
Libuša Podhradská.*